

ଭାବ ମଞ୍ଜୁଣୀ - ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଅବ୍ରଦ୍ଧିଦ ଦାସ
“ହାମପାଇଁ ଦେଇ ନନ୍ଦା ଶର୍ଵା” - ଅଂଗୀରିଶ୍ଵର

..... (missing lines)

ଯେପଣ୍ଡା ଅଗସ୍ତୀ ...

ଭୂମିକାରୁ ପଦେ ଭାବ ରୁହିଥାଏ, ଭାବଗ୍ରହୀ ହୃଦୟରୁ
କିମ୍ବୟୋଗସ୍ଥିତ ଧ୍ୟାନଯୋଗ ଥାଏ, ସଦା ହୃଦୟରୁ ଧାସ

ହେଉଛି ପାତ୍ରପ୍ରଧାନ, ଚିଦା, କୌଣସି ମନ୍ଦ

ଅସୁନ୍ଦା ମନ ସମ୍ମଦ୍ୟ, ଅମୁହୁଁ ଘର

ଭୁବନେଶ୍ୱର ଶିଥା, ସମ୍ପଦ ଗଲ୍ବା ଅଧିକାରୀ, କ୍ଷେତ୍ରପାତ୍ର ପୁଣି....

ଶୁଣ ଅଗ୍ରାନ୍ତ କ୍ରୀଦ ଯୋଗ ହସ, ରାମ ନମମ ପ୍ରେସ୍‌ବ୍ୟାହିତ୍ୟ-

ତମ କ୍ଷୁଦ୍ରରେ ଭାବ ରୁହିଥାଏ, ଧ୍ୟାନ ଶର୍ଵି ମୁଣ୍ଡ ଭାବ ରୁହି,
ଆପଣାଦରେ ଲମ୍ବ ଫୋହୁର, ଭାବଗ୍ରାହୀଙ୍କ ହୋଇଲୁ ନାମଫୋର ।

ଭୁବନେଶ୍ୱର ପାତ୍ରଙ୍କ କର୍ମଚାରୀ, ବାଣିଜ୍ୟ ଦିଵିଜ୍ଞା ପାଇଁ ପ୍ରମାଣ,
ଶିଖିତ ଶିଖିତ ପାଇଁ ପାଇଁ ।

ପଶୁକା କୁଟଳ ଦାତ ଗଲ୍ଲା ଘର, ଦାଳକୁଣ୍ଡ ପଥର ଘାରନାମ ।
ଖାଇବାରେ ସାଂମାନ ପରିଷା । ଆହୁଯ ଜୀବନୀ ଛାହୁ ପରିଷା

ଜ୍ଞାନବଳ ଗ୍ରହଣ କରିବା, ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପଦମୁଖଙ୍କ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ
ପାଇଁ ପାଇଁ ପାଇଁ ପାଇଁ ପାଇଁ ପାଇଁ ପାଇଁ ପାଇଁ ପାଇଁ ପାଇଁ

କେବଳ ଶରୀରରେ ଦିନମ, କେବଳ ହୃଦୟରେ ଦିନମ

ଦୂରୀଯ ନନ୍ଦମୟୀ ପ୍ରେସ୍‌କୁଣ୍ଡର ହାବିଲ୍ସ

ଭାବ ପରିମା ଭୁବନ୍ଦୀ ନିଷ୍ଠା, ଭାବ ଗ୍ରାହି ଶିଶୁଏବି ଜୀବନମୁହଁଷି

ଅହୁମୁଦ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟ, ମୋଘନ୍ତେଷ୍ଟ ଶ୍ରୀକୃତ୍ୟାମ, ଉଦ୍‌ଧାରଣ୍ଣ ଚତିନ୍ତ ଅହୁମୁଦ୍ୟ

ଯତ୍ନିର୍ମାଣ ହାତିଲୁହାରୀ, ବିଷଳ ପଶରେ ମର ଏକାର୍ଥ୍ୟ ପାଇ

ମ ଲୋଡ଼ିଙ୍ ଦିନେ ହୁଏ, ମ ମୁଦିଲୁ ଦର୍ଶାଇ, ମଧ୍ୟିକାରୁ ତିଳମୟୁ, ମହାତ୍ମା ପଣ୍ଡିତ

ଭୁବନେଶ୍ୱର ପାତ୍ର ପାତ୍ର ପାତ୍ର ପାତ୍ର ପାତ୍ର ପାତ୍ର ପାତ୍ର ପାତ୍ର

ମୟୁକଂଦ ନାମ ପୋହାରୁ, ମୟୁମାର୍ହ ପଦେ କର୍ମ କିନ୍ତୁ ଛିକେରୁ

ପିଟ୍ଟ ଗୋଟି ଜଗାନ୍ଧି
ରୁକ୍ଷରୁପି ବିଭୂତି ମହା ମାତ୍ର ହିନ୍ଦା ହେଲା ନିଃୟ, ସିଂଘୁ ପରା ।

ହୃଦୀମୁକ୍ତେ ପାଦ ଜନମ -

ମେହିର୍ଗୁଡ଼ କୁଳ ଦନ୍ତ ଅବଶ୍ଵି ସ୍ଥାନ

କୌଣସି ରୂପ ଦୀର୍ଘ କୌଣସି ହାତରୁ

ମୀଦଗାସ ଯେହା କୋଣ ଶିଥି ପ୍ରତିଲା

ମନ୍ଦରେ ମନ୍ଦ ପଦ ଫଳରୁ, ଅପର୍ଯ୍ୟ ମୋହନ୍ତିରୁ ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ପାଇରୁ

ଦିଲ୍ଲି ମୀନ୍ ହେଲେ ଦେଖି, ଦଳକ୍ଷତା ମିଳିମାନ୍

ପିଣ୍ଡାଟିମାତ୍ର ହୁଏ ଥିଲା, କାହାରୁ,

ପଚାଇ ନାହିଁ କଲୁ, ଅଧିକା କାଳ
ଦୂରେ ଦେଖିବା ମାଳା କେହିଟି-ମାଳା ଗୋଟି ସଦେ ମାଳା ଦିନଟି ପାଇ

ଜୀବିମୋଗ ହୃଦେ ରହି ଅଜ୍ଞାନରେ ଭାବପ୍ରାହି, ପୁନିବିଚିନ୍ତା ଦ୍ରିଜୀଳ ଭକ୍ତିରେ
 ଦୟାମସ୍ତୁ । ପରିଚୋଗରେ - ବହୁଦେଶେ ଗଂଗାରୁଜଳ ଯୋଗ ଆପରେ
 ଯୋଗରନ ଜମ୍ବନ ଅପଦାନ ବୃକ୍ଷାଦିନ, ଶେଷଲୀଳା ଅମ୍ବରଣ ବୃକ୍ଷାଦିନରେ
 ଛାପାପଥରେ ବିହୃତ ହୃତ ... ହାତେହାତେ କୃଷ୍ଣପଦ ନିତ୍ୟ ଦଵିତ୍ରୀ
 ପରିନ୍ଦା କାଳ ଆସି ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୱର ଭାବପ୍ରାହି, ବିଚିନ୍ତିନ୍ଦା ଭୟମର୍ତ୍ତି ଶରୀରିନ୍ଦା ...
 ମଣିପୁରେ ମଧ୍ୟଦିନମ୍ବୁ ... ବୁନ୍ଦଲୀଳା ସତ୍ତ୍ଵିନ୍ଦା ଦୃମାଦମହି ...
 ଅତିପରି ହୃଦିନିନ୍ଦା, ଅଗାତ ଜ୍ୟୋତି ହୃଦିନିନ୍ଦା ...

ଅର୍ଥମ ଦନମେ ସମ୍ବୁଦ୍ଧିରେ ସମ୍ବାଦ, ନାମ ହୃଦା ଗୋଟିଏ ଚିତ୍ତରେ
 ନଳ ନାମ ବିହୃତ ହୃତ ... ପ୍ରେତୟୁ ରହି ।
 ଶେଷଭୂଷେ ଭୁବନିଥ, ଅଜମିତ ବଦିଷ୍ଟୁଭାବପ୍ରାହି ହାମହୟ କୁରୁ ଦର୍ଶନ
 ସେ ଭାବରୁ ପରମପଦ, ମଦଦର୍ଶ ମମ ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ଜ୍ଞାନହାତୀ ଜ୍ଞାନ
 ଯୋଗାମନ ଯୋଗପଦ୍ୟାନ ଯୋଗୀଧର ଯୋଗାଧର
 ଅଭିଦ୍ୟା ବିଦ୍ୟା ଶାହୁନ୍ତ ଦଳ ଦ୍ୱାରେ
 ଦ୍ରିଜୀଳ ଯମ ହୋଇଲୁ ପ୍ରେତୟୁ ଦ୍ରିଜୀଳ ପୁର ଜୀବ ଶାହୁନ୍ତ
 ଆଗର ବିଗଢ଼ ଯୋଗ, ଭୁବନୀଗ, ଭୁବନୀଗ, ପର୍ବତ, ପର୍ବତ ପାଇଁ
 ନଳ ନାମ ବିହୃତ ହୃତ
 ଅର୍ଥମ୍ବୁ ପଦ ଅନ୍ଦରେ ଦନମ ହେଲୁ

ଦିନ ହୃଦିନିନ୍ଦା ଜାଳ ବୃତ୍ତିନିନ୍ଦା ବ୍ରାହ୍ମିନ୍ଦା ହେଲା ଆଧୁ
 ଅର୍ଥମ ଦନମ ଦ୍ୱାପରେ ହୃଦିନିନ୍ଦା ଦନମହେଲୁ ଗୋପପୁର
 ଶୋଳ ସହସ୍ର ଗୋପାଳ ଜାଳରେ ଜେଳ ଆମଦିଲେ କୃଷ୍ଣ
 ସାକ୍ଷାତେ ଅଭ୍ୟତ ପରମପ୍ରକୃତି ସେ ଭକ୍ତ ଦନ ମନ ଦନ
 ଗୋପାଳ କୁର୍ରାତ୍ମା ଦନମ ହୋଇଲୁ ଜାଳ ଲୀଳା ଗୋପଚୟନ
 ଆଦ୍ୟ ବାଦ ମନ୍ଦା ସତ୍ତ୍ଵିନ୍ଦା ଚିନ୍ମାତ ଯୋଗସ୍ଥିତ
 ଦେଇବି ନାମ ହୋଇଲା ଗୋପାଳ ବିଅର ତୋ ନାମ ହୀର
 ମାତ୍ର ପିତ୍ରାଚନ୍ତି ନାମ ବିହୃତିନ୍ଦା ଦନମିନ୍ଦା ହେ କୃମିତ
 ନାମ ଦେଇବିଲେ ବିଅର ତୋହର, ସପାନମ ତାଙ୍କେ ମାତ୍ର
 ଗୋପାଳ ତାଙ୍କୁ କରୁଥୁଥା ନାମ, ଶ୍ରୀଗମଦେଖ ଜାଳା ତୋହ
 ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ତାଙ୍କୁ ମଧୁ, ମଧୁ, ବୋହି ଦନେ ତାଙ୍କୁଥୀନ୍ତି କାଳ
 ଭୁବନୀଗ ଭାବପ୍ରାହି ହୁଏ ହୃଦା ତୋ ହୃଦିନିନ୍ଦା ପଥ
 ଆଦ୍ୟବାଦ ଜଳା ଗୋପପୁର ଗର୍ବା ଗୋପାଳେ ହୃଦିନିନ୍ଦା ହୃଦି
 ମୃଦୁରାତ୍ମା ମଧୁରାହି ରୁପେ ଦାତ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ହେଲୁ ଆନନ୍ଦ

ଭୁବନ ଭ୍ରମିତ ଗପ୍ତୁଆନ୍ତି ଭକ୍ତ ଏକା କୃଷ୍ଣରୁପ ପାହ ପାହ
 ମୁହଁରି ଚନ୍ଦିଲେ ଚନ୍ଦ୍ରରୁପ ହେଲେ ଚନ୍ଦ୍ରାକୀର୍ତ୍ତ ଜଳନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ
 ସୁଦାମା ହୁଏରେ ଦନମ ହୋଇଲେ ଭାବଭକ୍ତିଆ ହୁଏ
 ଦନମ ଦନମ ନବ ଯୋଗ ପୃଷ୍ଠା ନବଭକ୍ତି ଯୋଗ ପୃଷ୍ଠା
 ନନ୍ଦା ଭକ୍ତିରେ ବାନିଲେ ସହଜ ନନ୍ଦଯୋଗକାରୀ ଦନ
 ନନ୍ଦଯୋଗନ ପ୍ରକଟ ଭାବିନ୍ଦା ପରମାତ୍ମା କୁଂଦନିନ୍ଦା
 ମାତାଦାନ ତୋହ ମାତ୍ରୀ ହୁଲାତ ପିଅରିଟ କୃଷ୍ଣଦଳ
 ନାମହୃତା ତୋହ ଶ୍ରୀପରି ନାମରେ କର୍ମଧୂରା ପୂର୍ଣ୍ଣତା

ଦିନ ହୃଡ଼ିଗଲା ଭାବ ହୃଡ଼ିଗଲା କର୍ମ ହୃଡ଼ିଗଲା ଚାହ
 ଦୃଢ଼ୀଯୁ ଦନ୍ତ ହୋଇଲା ଦ୍ୱାପର ନାମ ହୀନା ଜଳା ଚୋହ
 ମ୍ଲେହ ଦନ୍ତ ଶୁଳେ ଦନ୍ତ ହୋଇଲୁଳ ନାମ ଯାହ
 ଅନାମର ରଂଣ ଦନ୍ତ ରୁହିଛୁ କିଳଙ୍ଗିଟ କିଳେବର
 ଅମନା ପ୍ରୋଟକ୍ଷୁ ମୁନେ ହାଂପୁହିଛୁ ଅଚୁତା ଶିରମ ଯାଏ
 ମେଦିନ୍ଦୁ ଦେଖୁଲୁ ଶୁଧାବିର ରୂପ ତୁବେ ହୋଇଲା ଯୋଗଚୋହ
 ଗୁହଞ୍ଚା ମଣରେ ଦିନ ହୃଡ଼ିଗଲା ଛୁକିର ଦାସ କପହାୟ
 କୃଷ୍ଣ ପଦାମୃତ ପାନ ହୋଇଲା ଯାହ ଥେବ ଏଟେ ମନ୍ଦିରିଦ
 ଭଜିରିପରିଆ ଦନେ ଦେଖୁହିଲୁ ଦଶେ ଯେହୁହିଲୁ ଶିରା
 ଶ୍ରୀମତି ବଦ ଅମୋଦି ହୋଇଲୁ କୃଷ୍ଣରୂପ ଜଳାପୋରି

ଦିନ ଦନ୍ତ ଗଲା ଦ୍ୱାପର ହୃଡ଼ିଲା କରି ହୋଇଲା ଅମନ୍ଦିର
 ଜଳା କିଳେବର କିଛିଲେ ହିନିରେ ରୂପ ହୃଡ଼ିଗଲା ଚାହ
 ଜଳିରେ ଦନ୍ତ ପ୍ରାଣେପ୍ରରେ ଚାର ଦନ୍ତପ୍ରାଣରୂପଚାହିଁ
 ଅତୁମ୍ଭୁ ପଢରେ ପାହା ହୋଇହିଲୁ ଶୌକେ ଦନ୍ତରୂପଧାରି
 ମାଗିହିଲୁ ଯାହା ପାଚିଦେଲେ ତାହା ନିଜେ ହୃଦାବିର ପଦ
 ଶ୍ରୀମେପ୍ରରେ ରହି ଦନ୍ତ ରୁହିଲୁ ପୂର୍ବ କର୍ମ ହୋଇଲା ଯୋଗ
 ଜଳା କିଛିଲେ ଯେ ପାଚିଦେଲେ ନିର୍ମାଳ୍ୟ ଉଷିନେ ପାହ
 କର୍ମ ରହିଲୁଲା ଯୋଗକ୍ଷେତ୍ର ହେଲା ନିୟମହେଲୁ ଶିରୀପତି
 ଯୋଗାକ୍ଷମ ଦ୍ୱାରା ସର୍ବରହିତିଲା ଦନ୍ତହେଲା ଶିରୀପତି
 ଭୁବନେନିରୁ ପାଦ ବାହୁଦେଲୁ ଶିରୀପା ବାମିଲୁ ମଦି
 ଭାବ ବିନୋଦିଆ ଭୁବନ ମଠିଆ ନିଜେ ଜଳାକିର କାହୁ
 ଶେଷ ସୁଦିପାର ପଶେ ଶାକ ବିଠାଇ କେବଳ୍ୟତି ଭୁବବିହୁ
 ଆଦନ୍ତ ଦନ୍ତକୁ ଯୋଗ ରହିଲୁଲା ଶ୍ରୀହଜାରି ରୂପ ଚୋହ
 ନାମ ରହିଲୁଲା ପ୍ରାଦୟର ନାମରେ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିରିର୍ମିର୍ରୋହ
 ଚୋହସ୍ତ ରହିନ ଚାତୁଆଣି ସମ ଚାତୁହିଲେ ଜଳା ସମି
 ମାତା ରହିଲୁଲା ଅମ୍ବିକା ପା ନାମ ବିଦୁନାମ ଯୋଗ ଶରୀ
 ଶରୀନାମ ପାର ଜ୍ଞାନାର୍ଥ କର ଭୁବ ମଧ୍ୟ ଭାବଗ୍ରାହି
 ଅଭୂତ ମାସରେ ଅଚୁମ୍ବା ଦିନରୁ ଦନ୍ତଦେହ ହେଲା ହହି
 ହହିପୁର ନାମ ପ୍ରାମ ରହିଲୁଲା ପଦ୍ମମାତ୍ର ମନୁଲର
 ଦିନ ସରିଗଲା ଜୀଳ ହୃଡ଼ିଗଲା କର୍ମ ସରିଗଲା ଚାହ

ଦୁଃଖୀ ନମମହେବା ଯୋଗସ୍ଥୁ ଭାବିଟି ରହିଲା ପଦ
 ଭାବପ୍ରାତି ସଂଗ ଉତ୍ସୁ ବିଜୋଦିଆ ନମମ ରୁହିଲା ଏଥେ
 କିର୍ଦ୍ଦା ହୋଇଲା ନନ୍ଦଦାୟୀ ଚୋହ ଭୁବନୀଦିଆ ହାତି
 ଚୋତେ ନନ୍ଦଦେଶେ ଭାବ ବିଚାରିଲେ କୃପାକୃତ୍ତବ୍ୟ ଅବଶ୍ରୀ
 ଡେଙ୍କୁଣ୍ଡା ପ୍ରାମ ମାମ ହୋଇଥିଲା ଡେଙ୍କୁଣ୍ଡ ହିଲା ପାର
 ଡେଙ୍କୁଳ ଗୋଟି ଜୀବା କାଟିଲା ନନ୍ଦକୁଳ ହେଲା ଓହ
 ଡେବଣ ଚୋର ନ ହିଲାଟି ଦାସ ନିର୍ବିକାଳ୍ୟ ଧରେ ଦାସ
 ପୂର୍ଣ୍ଣଗୃହକ୍ଷିତ୍ରୀଆ ଧରେଦିନ ଗଲା ଡେଙ୍କମ୍ପ ହେଲା ସାହ
 କର୍ମ ହତିଲା କୃପାକୃତ୍ତବ୍ୟ କୂହା ପାଗିଆ ହୀଲା କର୍ମ
 ମୌରି ହତିଲା ନହାଲାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା ଅବସ୍ଥାକୃତ୍ତିପଣ
 କିର୍ଦ୍ଦା ଦେଶରେ ନମମ ଦୋହର ଭାବ ହୁଏବିଲା କାହୁଁ
 ହାତି ହଜାରେ ନହା ହତିଗଲା କର୍ମହେବା ଏବଂ ହେଁ
 ଭବ ବଂଧୁନାର୍ଥ ମୁକ୍ତି ହରିଛୁ, ପଣ ନନ୍ଦ ଗଲା ଚୋର ...

ଏକାଦଶ ନନ୍ଦ ହେଲା ଯୋଗସ୍ଥୁ, ମୂର୍ଖ ପାହାବାହ ଠାର
 ଜଳକିନ୍ତୁମରେ ଜଳ ଅଚିମ୍ବର ବିଳକୁମର ଶ୍ଵାମ
 ବୀର ଅନ୍ତ୍ରେପଟି ଘରୁହାନା ଦେଶେ ଭୁବନୀମୁ ବିାଷକ୍ଷାମ
 କର୍ମଯୋଗ ହେଲା ଅଯୋଗ ଘରୁହାନା ରଜ ଯୋଗ
 କାଳେଦି ନାମରେ କର୍ମକାର ଶ୍ଵାମ ରଜରୀପ୍ୟ ହେଲା ଯୋଗ
 ଭବ ଯାତନାର୍ଥ ନମମ ରୁହିଲା ଅଯାମ ପରିର ବାଳ
 ଧାରାଟି ଅଧାରା ଧରେ କର୍ମ କଲା ନାରଦ ଶ୍ଵାମରେ ନାର
 କର୍ମହେବା ଶ୍ଵାମ ଆମ ହତିଗଲା ନନ୍ଦଦାୟୀ ହେଲା ଦୂର
 ତୁଳିଜ ପଦଙ୍ଗ ପ୍ରାମ୍ୟ ମାତା ଗଲା ମେମାଳେ କିନ୍ତୁମାଳ
 ଭବଯୋଗସ୍ଥୁ ଭାବ ବିଜୋଦିଆ ଭାବ ପରିଦିନେହା ଧ୍ୟାନ
 କୃହିଷ୍ଣ ଧରେ ଦିନ କଟିଗଲା ଭଦି ଭଦି କୃଷ୍ଣ ମାମ
 ଗୁରୁ ଶିଖ୍ୟ ଭାବ ଯୋଗ ହରିଥିଲା ଧରାର ମେମାଳି
 ଭାବ ଭକ୍ତି ଯୋଗ ଯୋଗ ହରିଥିଲା ମେମାଳ ପରିଷ୍ଠା ଠାର
 ଭାବ ମଞ୍ଜୁରାରେ ଅଭ୍ୟାସ ଭବ ଭକ୍ତିଧର ସାହ
 ଭାବ ଭକ୍ତିକୁ ହୁଏବିଲା ପନ୍ଦୀ, ଶ୍ଵାମ ଚନ୍ଦ୍ର ପଥେ
 ଏକାଦଶୀ ଗଲା ବାସନା ହନ୍ତିଲା ମେମାଳ ଦିନ ସହିଲା
 ଭାବ ମଞ୍ଜୁରାରେ ବିଶ୍ଵାସ୍ୟ ଅଧ୍ୟା ସମାଧନ ହୀଲା ହେଲା
 କର୍ମଧରିଗଲା ଦିନ ହତିଗଲା ବାଲ ହତିଗଲା ସତ
 ଚେତ ହନ୍ତିଗଲା ଯୋଗ ହତିଗଲା ଅଭ୍ୟାସ ହୀଲା

ଭାବ ମଞ୍ଜୁଗାହେ ଭୁକ୍ତିଆ ନମ ଭାବ ଗଦ ଗଦ ଗଦ
ଅମ୍ବହୁଁ ଦେହଳ ଅମ୍ବହୁଁ ଏବାଟ ଭୁକ୍ତିଆ ହୋଇ ଥାର
ଦିନଙ୍କ ଅଧିନ ସମ ଅଟେ ପଥେ, ଅମନ ମନ୍ଦିର ପ୍ରେତି
ଅଣମ୍ବହୁଁ ରଖି ଦେଖ ଦରଶନ, ଅଣାଷର ରୂପ ରୀତି
ଅଷର ପ୍ରସ୍ତର ମହାଷର ପଥୀ, ଅଷରଟ ଶୂନ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତର
ଫୋ ହୃଦ ପନ୍ଦର କର ପରଶନ, ଅମ୍ବହୁଁ ମନ୍ଦିର ମୁନ
ପ୍ରମନ୍ତ ଦେଖିଛୁ ପ୍ରମନ୍ତ ଗଦ ଗଦ ପଦକୁ ଭାବିଛୁ ଦାସ
ପ୍ରମନ୍ତ ବିଶଳଳା ନହିଁ ବେଳୀରେ ହୁବ ପିମ୍ପାଷର ପାଦ
ଭୁକ୍ତି ଦେଖିଲୁ ଅଭିକ୍ଷୁ ଦେଖିଲୁ ଶୂନ୍ୟକୁ ଲୋଡ଼ିଲୁ ମଧ୍ୟ
ଜୀବ ବ୍ରଦ୍ଧିରକୁ ନିର୍ବାଚିତ ମେନେ, ଚପଣାଦେବେ ଦିନ ପାଦ
ପ୍ରେତି ଅଟ ମୋହ ଭୁକ୍ତି ପନ୍ଦର ପ୍ରେତି ଅଟ ଘାତ ମୋହ
ମୁଁ ହୋଇ କିନକର ଅରକ୍ଷିତ ଦାସ, ଓଳାଷ୍ଟବୀ ଠାର ମୋହ
ହୁହି ଅଟ ଶିବ ଭାବ ଭୁକ୍ତିଆ ମୁହୁଁ ପୋହ ଦାନ ହୁହି
ପର୍ବିଧାତ ସରଙ୍ଗା ନମ ଲୁହତ ଏକାଦଶ ନନ୍ଦା ମେତ୍ର
ମେତ୍ର ମଧୁଲକ୍ଷେ ନମ ଲୁହିଲୁ ପର୍ବିଶୁହ ପରଙ୍ଗା ଧରି
ପର୍ବିଆ ଭୁକ୍ତି ଏକ ସଂଗ କହି, ହୁହି ଏକା ଉତ୍କତ ଶିଥ
ଭାବ କୁମୁଦକୁ ଉଦିଲୁ ହୁ ନିଯେ, ଉତ୍କତ ନମ ହେଲା ବାହି
ଅଣଭୁକ୍ତିଆ ନମେ ଭାବ କିହି, ଉବ ସମୁଦ୍ର ନିର୍ବହୀ
ବାପ ପାପ କିନ୍ନିଗ ସର୍ବ ହେବପୁରୁ, କୃଷ୍ଣମାମ ନପକ୍ଷିର
ଏ ଭୁବନ୍ୟାମହୁ ଚିନ୍ମିନ୍ଦା ପାର୍ବ୍ତି; କୃଷ୍ଣମାମ ହି ଯାହ
ଚେତ୍ତି ଆଶ୍ରମୁ କହି ଅରକ୍ଷିତ, ନ ଜାଗରୁ ଆଜି କିନ୍ତୁ
ଏକା ଶୂନ୍ୟ ପଦେ ଶୂନ୍ୟ ମଧ୍ୟ ପିତି, ମାଗୁଣ୍ଡ ଦାନ ଅରକ୍ଷିତ

ହାମ ରୁଣେ ଦେଇ ଆଜି
ଉଚ୍ଛ୍ଵସ ଏବଂ ପଦ ବାନ୍ଧି,

ଭବ ସାମାଜିକ ପରିଵାରଙ୍ଗର ଦିନେର ପ୍ରସ୍ତର ।

ଶିଖ ଅଞ୍ଚଳୀ ବିଷୟମାତ୍ର ।

ଏହି ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ବୃଦ୍ଧିଗତି ଆଶ୍ୱରୀ ପଦେ ସ୍ଥମନିତା,

ଶୁଣୁ ଚିରଶେ କହି ଦାସ
ମାନ୍ତର ଆମାଟ ସମେଜି ।

১০ পর্যন্ত বিনামূলে

ହେ କୁହ ! ତାଙ୍କ ଉପରୁ ମାତ୍ର
କୃତୀ ସାଗର କର ପାଇ,

ଯେତୁ କିମ୍ବା ମାତ୍ରରେ
ଆମୀ କ୍ଷେତ୍ରର ଅନ୍ତରେ ।

ଜୀବ ଅଞ୍ଚଳର କୁ ଜୀବ

ଦୂର ପାଇଁ ଅଛି କୌଣସି ।

ଭୁବନ ଭୂଗଣ ଯାହାର
ପାଞ୍ଚ କି ଦେବ ପଟୀମୁହ ,
ତୁମେଟି ପରମ ପୁଣ୍ୟ
ତୋ ପଦକ୍ଷରେ ଜରି ଆଶ,
ଯେତେ ଅଜ୍ଞାନ ହାଶି ମୋର
କୃପା ହର୍ଷି କୃପା କିର
ଜଳଙ୍ଗି ଚିମାର ମାଶମ
ତ୍ରୈ ଶୁଭ ପରମ କାରଣ
ଅମଦିଲାଥ କୃପା କିର
ମୋ ହୃଦ ପଂଦର ଜିହର
ନିଧ୍ୟ ତୋ ରୂପ ପରଶମ
ଦେଖୁଇ ଯିନି ପୋଷ ମନ
ତୋ ପଦରେ ଫୁଲ ଟାଙ୍କା ସାର
ଶ୍ରୀ ଅଶେ ଉଦ୍‌ଭୁଲ ଆଶର
ତୋ ପ୍ରଭୁଶଟି ସିଷ୍ଟିଶମ
ଜଳଙ୍ଗି ଚିମାର ମାଶମ
ଯେତେ ଅଜ୍ଞାନ ଶୁଭଦେଵ
ପ୍ରତ୍ୟୁଷଦଶ ନନ୍ଦ ସଂଦଶ
କି ଶ୍ଵାମେ କିଣ ପହି ମିନି
କି ବା ବିଅର ତୁହରି
ଶିଖବା ମତ କ୍ଷେତ୍ରେ ଶ୍ଵାମ
ଅନ୍ତିମେ ପାହନି କି ଶ୍ଵାମ
ଶୁଭପଦଶ୍ରୁ ଆଶା ମୋର
ସେ ଅଟେ କୃପାକରିହାର
ଶୁଭପଦ ଦର୍ଶନ ହେବ
ନିଧ୍ୟ ରହାର ପ୍ରତ୍ୟେ କାମ
ତୋର ସମ୍ମେଶବ ଦିମ ମିନି
ଆପର ବ୍ୟକ୍ତିର୍ମେଦ ମ ହୁଏ
ତୋ ନନ୍ଦ ସମ କୃପା କିର
ଯଦା ଭର୍ତ୍ତା କାମ୍ୟ ମୋର
ଶୁଭ ଦଶମ ବିଶ୍ଵ ଆଦ
ନନ୍ଦି ଶ୍ଵାମ କାମନା ଏ ମନ
ଭୁବ ବାସନ ମ ହିନ୍ଦମାର
ଲୁଭିନି ପୁନ୍ଦର ପ୍ରସର
ନେମ ଶ୍ଵାମ ଶୁନାର୍ଥ
କିନା ଏ ବିଶ୍ଵର କାରଣ
ବିଶ୍ଵପ୍ରକାଶ ପୋଷ ସମ
ଯେତେକୁ ଶୁଭ ବାଢ଼େଇ
ତୋ ପଦ ଭୁବନ ଆପର
ଯେତେକୁ ଶୁଭ କୃପାକରି

ଶ୍ରୀମାତ୍ରାପୁଣ୍ୟ ହେଲା କଳେଚର ଗଲା ଦୂରିଗଲା ଶ୍ରୀମ୍ୟ ପଞ୍ଜୀ
ଶ୍ରୀମ୍ୟରୁ ହୁନିଲା ଦିଵ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ପରା ଶ୍ରୀମ୍ୟରେଣ୍ଟ ଗଲା ମିଳି
କଳଦର୍ଶ ହେଲା ଶାତ ପଶ ସମ ଚେନେ ହୁନିଲା ଅଙ୍କା
ଅନ୍ଧରୁ ଶୁଣିଲା ସାହା କାର୍ଯ୍ୟ ଶମ ଶିଖିଥିଲେ ତୁମିଲେ ସମ
ଚେତା ଦୂରିଗଲା ଚେତମ୍ୟ ହୁନିଲା, ଅଙ୍କାହେଲା ଶ୍ରୀହ ସାହ
ଭୁବ ଦୂରିଗଲା ଭାବ ଭାବି ଗଲା କଳେଚର ହେଲା ଶ୍ରୀହ
ଶ୍ରୀମ୍ୟରୁ ଅପିଲା ଭାବିଥ୍ୟୁଚ ଆହା ଶ୍ରୀମ୍ୟରେ ମିଳିଲା ଶରୀ
ଭାବ ବିଲୋଦିଆ ଅଭ୍ୟତ ଦାସ ଭାବ ପରଶିଳ୍ପ ଦିକ୍ଷି
ଅଶ ମୁହଁଳିରୁ ଅଶଚାଣ ଅଶମ୍ଭୁତ୍ତ ଶୁଣିଲା।
ଅଶଚାଣ ଦ୍ୱାରେ ଅଶଚାଣ ରୂପ ଦିଵ୍ୟଲିହୀ ବିଜଗିଲା
ଅନୁନା କିଲମ ସ୍ତୁର୍ଦ୍ର ଚାଲୁହିଲା ଫଳର୍ଦ୍ଦି ପଦ୍ମ ସାହ
ଚାଲିପାଦ ମୁନେ ଅନୁନା ଚାଲୁମ ମଞ୍ଜୁଗା ନାମପାଦାହ
ଭାବମଞ୍ଜୁଗାରେ ପିଣ୍ଡପ୍ରସ୍ତୁ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ଦାସ ଚୈଷଧିଷ ଦିକ୍ଷି
ନାମପାଦ ମୋର ଛୁଦୟ ପଠନର ମୋର ଅମାରେ ଶରୀ
ପ୍ରସରକଣ ମଧ୍ୟେଭାବ ପୁରୀ, ଦାସିକା ସମ ଆବଶ୍ୟ
ବର୍ତ୍ତନଶଙ୍କିର ହୃଦୟର ଶରୀ, ନାମ ଭାବ ପାଥ ଉପରେ
ଭାବରେ ବାସିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତନ ଶରୀ ଶୁଣିଲା ଶୁଣିଲା ଏକ
ଅଭ୍ୟ ମୁହଁଳାରେ ଭୟ ନାହିଁଲେବେ ଭାବିଲୋଦିଆ ପ୍ରେ
ପୋଗମ୍ଭୁଦ୍ର ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟକୁ ଦୁରାସ, କି ଭାବ ପରଶି ଶାହ
ଷେଷାହା କହେ ଶୁଣିଲା ନିହରୁ ସେ ଅଟେର ଭାବିଗ୍ରହି
ହୀନ ଛୁନ୍ଦିର ପଶରେ ଦାସ ପାଶିବୁ କରେ ପାଦ
ନ ଦାଶରୁ ଆମ ଗୁରୁ ଶାର୍ପି ଜ୍ଞାନ, ଶ୍ରୀମ୍ୟ ଅଟେ ମନ ମୁନ
ଶିଜ୍ଞାନ ଦେବି ପାଶିଲୁ ଦୁଇଧାରୀ ପାହିଲା ପଶରେ ଦିକ୍ଷି
ନାହିଁ ଆଶାରୀବ ନିର୍ବିର ପାହେ, ଭରି ବିଶ୍ୱ ଦିକ୍ଷି ଅଟୁ
ଅନ୍ଦରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ବିଶ୍ୱ ଦିକ୍ଷି ପାଦ ଚାହିଁଅଛି କେତେ
କେତେବୀ ଜଗନ୍ନ ଅନ୍ତର୍ଭୁବନ, କିମ୍ବ କେତେ ଦୀନ ତୁମ୍ଭୁ
କିମ୍ବ କେତେ ଅନ୍ତର୍ଭୁବନ, କେମା ପୋଗମ୍ଭୁଦ୍ର ପାହୁ, କେମା କେତେ ହୀନ ତୁମ୍ଭୁ
କିମ୍ବ କେତେ ଅନ୍ତର୍ଭୁବନ, କେମା ଗୁରିଜ ପଶରେ କେମା କେତେ ଶୁଣାନ ସ୍ତୁର୍ଦ୍ର
କେ କେତେ ହୁନାର ଶିଦ୍ୟା ସ୍ତୁର୍ଦ୍ରାଥ୍ବୁ, କେ କେତେ ଅନ୍ତର୍ଭୁବନ
ତୁମ୍ଭୁ ତୁମ୍ଭୁ ରୂପ, ତୁମ୍ଭୁ ତୁମ୍ଭୁ ପୋଗ, ଅନ୍ତର୍ଭୁବନ ବାପ
ଅନ୍ତର୍ଭୁବନ ଅଗ୍ର ନିରହୂଣ୍ଠି ବାରୁ, ଦେଖୁଛ ନିରହୂଣ୍ଠି
କେ ରୂପ ମଧ୍ୟରେ ରୂପ ରୂପ ଅଛି, ଦିଵ୍ୟ ପଦ ମନୋଦୂର
ମାଟି ପଠନରେ ଗଢା ରୁହିଅଛି, ମାମ ପ ଅଟେ ସ୍ତୁର୍ଦ୍ର
୨୦୧ ବାପ୍ତି ଜାତିରେ ଭାଗିଛୁ ୨୪ ଅଟେ ଶରୀ
ବାପ୍ତି ଦିବାରେ ହୁନି ସେ ଯାଏନି, ବୁଦ୍ଧା ହୃଦୟ ଅଟେ ଶରୀ

ତା ହୃଦ ମନରେ ମୟରେ ଜୀବିତପୁ ଶଶ୍ଵରୂପ
ଅଭୂପ ଦର୍ଶଣେ ତୋ ରୂପ ଦେଖୁଣେ ମନ୍ଦସ୍ତ୍ରର ହେବ ନିଚ୍ୟ
ମାମ ତା ଅଠିରୁ ଶୂନ୍ୟମଠମାମ ଏହି ମନେରୁ ଆପା
ଗତିକୁ ରମ୍ଯୁଟି ଏହି ମନେରୁ ମାମ ଶେଷି ଶୁଣ୍ଡିବରୀ
ଆମ ମୟରୁ ୦୮ ମୟରୁ ଶୁମର ମୁହଁଟି ଧଳି
କ୍ରିତ୍ତି ଚିତ୍ତନ୍ୟ ରୂପ ଅବି ଅଛି ଅମନ ମନ୍ଦିର ଯୋଗ
ଏହି ମଠ ମୟରୁ ଉପିଅଛି ଲୁଚି ଏହିପରିମ୍ବନରୁ
ଜୀବ ପଞ୍ଜୀଯାଟି ତୁମି ହରିଅଛୁ, ଜିଲ୍ଲା କୁରିଛି କେବେ
ଜଳି ଜଳନରୁ କଟୁଷ ହାଗିଛୁ, ନର୍ଥା କୁରିଛି କେବେ
ମୁହଁର ହୋଇଛୁ ଜର୍ବେ ଜଳଜୀବ ସଫେ କୀଠପ୍ରକଟ
ଦେଖୁଣେ ଦୁ ରୂପ ଦେଖୁନାହୁ ଜାପ ଦିବ୍ୟ ଦେଖି ହେବି ଥାଏ
ଜଳଜୀବ ଅଜଳଜୀବ ହେବ, ଦେଖାଚିର୍ମନ୍ଦ ରୂପଯୋଗ
ଅମନ ମନ୍ଦିର ଅଟେ ଦ୍ୱାର ଦ୍ୱାର ଗଢି ଅକ୍ଷ ଅମ ଦ୍ୱାର
ଅନ୍ତରୁ ମିର ଜଣ୍ଣାଟ ହାଗିଛୁ, ଚକ୍ରଦିଗ କରୁ ଶୁଭେ
ଅମନା ଜୀବରେ ଅମନନରୁ ଅଛି ଅମ୍ବୋଗଟି ପାର
ଅକର୍ତ୍ତା କରୁ ଜଗିର ଘେରୁଛୁ, ଶୁଷ ମୁଣ୍ଡ ମୁହଁରୁ ଶୁଭେ
କର୍ମ ଯୋଗାସନ ଧର୍ମ ଦିବ୍ୟ ଜୀବ, ଚେତାହେତୁ କରୁଥେ
ଦେବେ ଦୁ ଜାଣିଛୁ ଅମନ ମନ୍ଦିର, ମଠ ଦ୍ୱାର ହେବ ଶୁଭେ
ଚାହିଦ୍ୱାରୁ ଚାହି ଦ୍ୱାର ଜଗିରୁଛି, ଚକ୍ରକୀର୍ତ୍ତ ରୂପକୁ ଅଛି
ନିଜେ ଶ୍ରୀଷତି ଅମନେ ହେବୁ, ଏକା ଅଛି ଚକ୍ରଧୀରୀ
ଯୋଗାସନ ଯୋଗ ରୁହ ରହିଅଛି, ଯୋଗାଟି ଦନ ଗାମ
କୁଟିଳ ନିଷେଷି ଯୋଗ ଚାହିଅଛି, ନିଯମାଳ ହୃଦୟମନ୍ଦ
ଭାବୀମାଧ୍ୟବିଜ୍ଞାନ କୁଳା ଚାଲିଅଛି ନିଯମାଧ୍ୟମନ୍ଦପାର
ନିଯେ ବହୁଅଛି ଅବସନ୍ନ ଯାତ୍ରି ବନ୍ଦୁ ଶୁଷମାର ଦ୍ୱାର
ମଠରେ ମସନ୍ତ ମାହି ଶୂନ୍ୟ ଅଛି, ମାହି ସନ୍ଦାରେମେ
କ୍ରମ୍ବମି ଧର ଯୋଗ ବାହୁଅଛି, ଏହି ମନ ମନ୍ଦିର ଶୁଭ
ଅଜାଲ କୃଷରେ ଧରି ଧରି ଅଛି, ନିକାର ହୋଇଛି ତାଳ
ନିକାର ବଳରୁ ପୁଣିଅଛି ଧରି, ବିଷନା ମାମିପାର
କିମନା ପୁଣ୍ୟ ବାହୀ ହେବୁଛି, ଯୋଗାଳାର ମୋଳା କର
ଭୁଟ ବାଦପ କୃଷ ଘେରୁଅଛି, ଚେତାହେ ଚିତ୍ତମେ
ଅକାଂହାଗିଅଛି ମାଟିକା ଅଜଳରୁ ଶୁଲ ଉହିଅଛି ଶୂନ୍ୟ
ଭୁଟ ପଙ୍କରେ ନିଯ କୁଳା ଦାସ, ନିଯକୃଂଦରୁ ରୂପ ଭାଲେ

ଭୂମି ପରାମରଶ ମଧ୍ୟରେ ଉଦ୍‌ଦ୍ଵାରା, ଫୁଟିଛି ପଦ୍ମ ସହିତ
ପରାମରଶ କାଳରୁ ମଧ୍ୟ ଶକ୍ତିଅଛି, ପଦ୍ମ ଅଟେ ସହାୟର
ଅମନ ନାମରେ ପଚଳ ରହିଥିଲୁ, ମନ ସହାୟର ଶୀଘ୍ର
ନହିଁ ଗୋଟିଏ କ୍ଷେତ୍ରରେ, କରୁଥିଲୁ, ମନ୍ତ୍ରି ଅଣ୍ଟିରା ଦିଶାର
ମରୁ ଯେବୁକୁଣ୍ଡି ଦୁଃଖ ହୁଅଗଲା, ହୁଅ ପଣ୍ଡିତଙ୍କା ଅଣ୍ଟି
ଅଣ୍ଟିରା ଥାପିଲା ଅଣ୍ଟି ନିପମାଧ, ମରୁ ଜୟନ୍ତା ଦୁଃଖାର
ରେଣ୍ଟ ପଦ୍ମରେ ପୁଣ୍ୟ ପୁଣ୍ୟକୁ, ଅଣ୍ଟିରା ପଣ୍ଡିତଙ୍କା ଅଣ୍ଟି
ଶ୍ରୀହାତ୍ମକ ହାତ୍ମକ କୁମୁଦ ପଦ୍ମକୁ, ଚନ୍ଦ୍ରମାତ୍ରି ଘରା ପାଇ
ଏ ଅମନ ମନିରେ ଯୋଗାଶରୁ ଶୁଣୁମ୍ପିଟି ମିଶାକାର
ତା ପଦରେ ଦ୍ୱାରି ପଞ୍ଚ ପଞ୍ଚାଗାରି, ପଞ୍ଚ ପଦ୍ମଭିତ୍ତି ଗୋହରୁ
ପଣ୍ଡିତ ପଦ୍ମଭିତ୍ତି ଅଟେ ନିରାଗି ଶ୍ରୀ, କୁଟିଳ ନିରାଗି ପାଇ
ଅମନ ସ୍ତୁମନ କରନି ମନଗାର, କନ୍ଦିତେ ପୁଣ୍ୟ ମନକୁ
ଚର୍ଚି କୁଦିଆ ଚେତି କୁଜିମାରୁ, ଦ୍ୱାଦଶ ଆଦିଦ୍ୟ ଶୁଣି
ନାହିଁ ନାହିଁ କାହିଁହେଦ ବିଦାକରୁ ଯୋଗ କ୍ରେତ୍ରଦିଆ ମାତ୍ରିଛି
ଚେତି ଆଶି ପଣେ ଗାସନା କୁଣ୍ଡିଲେ ଜଳାମୟମ ପେଖିଛି
ଶ୍ରୀ ମୀଳାଚଳରେ ଲୁଳା ଶ୍ଵାଗିଅଛି, ମିଥ୍ୟ ପର୍ଜନ ମାରୁଛି
ଅନିଷ୍ଟ ମନରେ ନିଷଟ ରହୁଥିଲୁ, କରିଛି କର୍ମକଳ୍ପ ଶ୍ରୀ
ନିଷ୍ଟ କର୍ମକଳ୍ପ ଅନିଷ୍ଟେ ହୁଣିଛି, ଯେବେ ଆଶା କରୁ ଦାସ
କରିବିଥୁ ଯୋଗ ମୋହର୍ଣ୍ଣିଟି ଦ୍ୱାରି, ମୁଦ୍ରାର୍ଥହୋଳେ ରହି
ପଣ୍ଡିତ ପ୍ରକୃତି ନିମାଣି ଦହାଯୁ, ବାନ୍ଧୁ ଅବାଟ ନିହି
ଚେତନ୍ୟ ଶୁଣିଛି ଚେପା ମୁଦି ଅଛି, ଜାଗୁ ମାହିଁ ଶୀଘ୍ର ପଣ୍ଠ
ଭାବ ବିମୋଦିଆ ମୁକ୍ତମ ହୁଟିଆ ତା ମଧ୍ୟ ଯେବୁନି ଦିନ
ଚାହିଁଦ୍ଵାରେ ତାର ଯୋଗପ୍ରକାଶ ହୋଇ, ପରିଦ୍ରାଶେ ଦସି
ଭାବ ବିମୋଦିଆ ଅରୁଣିତ ଦାସ, ଅମନ ମନିରେ ଗାସ
ପଦ୍ମଭିତ୍ତି ଯେବେ ଚୁବିଛି ଅମନେ, କିମ୍ବବିଦି ପେଣ୍ଠ ଦାସ
କୋଣାଯୁ ଦିଶମେ ଯୋଗାସନ ଆୟାନେ, ମିଥ୍ୟ ଚନ୍ଦ ହୃଦ ହୃଦ୍ୟ
ଶରୀରା ଗାହିରେ ଶ୍ରଙ୍ଗ ହୁନାଇଛି, ଅଣ୍ଟିର କରିନ୍ତି ବିଷ
କୁନ୍ଦଳ ବିଷିନ୍ଦୁ ଭାବ ବିମାଣିନ୍ଦୁ, ତା ପଦେ ଦେଖୁନ୍ତି ଦାସ
କାମନା ହୁନିବ କମନ ହୋଇଛି, ସ୍ତୁମ ମହିମ ଶରୀ
ଭାବ ପରୁଣିମ ଅମନ ମନିରେ, ଦେୟାଟି ପ୍ରକାଶିବ ନିଟି
ମାଳାରୁ ନିର୍ମିତ ଗଲାରୁ ମଧ୍ୟର, ଠାରୁଟି ହିନ୍ଦ କୁଟି
କୁନ୍ଦଗ୍ରାହୀ ପଦେ ଭୂର୍ବାହିଲେ, ଶ୍ଵର ଯେବେମି ଶରୀ

ମଧ୍ୟରେ ପୋଛୁଳୁ ନ ଚୋକୁ ହୋଇବ, ଏବଂ ଏହି ହାତ
ହାତ ବିଲାପିଆ କୃଷ୍ଣ ମନେ ଆଗ, ଅର୍ଥାତ୍ ଦୀନ ଦାସ
ଜେବେ ଦୁ ବାହୁଦ୍ରୁ ନିଯେ ଦର୍ଶନ ଅନିଯେ ଖନନେ ମଟି
ବିଷ୍ଣୁକୁ ବ୍ରଦ୍ଧାତ୍ ମଧ୍ୟ କଲୁ ହୁ ଗୁପ୍ତ ଦେଖାଯେବେ ଶାରୀ

ଅମନ ପଣରେ ମନ୍ଦ୍ର ବାସିଛୁ, କର୍ମକୁ ବିହିତ ଦୂର
ସ୍ଵଦ୍ୟକୁ ବାସିଛୁ ଅକ୍ଷମଦରେହ ବ୍ରଦ୍ଧାତ୍ କର୍ତ୍ତ୍ବ ଶ୍ରୀକୃ
ଚୋକୁ ବାସିଛୁ ଚେନ୍ୟ ମୁଳେ କର୍ମକୁ ବାସିଛୁ କାଳୁ
ଦେବେ ଦର୍ଶନ ଅମନ ମନ୍ଦିରେ, ଶୃଦ୍ଧା ହେଲୁ ପିଲାରେ

ଅଞ୍ଜାନ ଅର୍ଥାତ୍ ଦାସ
ଭବେ ମାଟି ଅଜିର୍ବ ପୁତ୍ରିଙ୍କ
ଶ୍ରୀମହାଦରୁ କେତ୍ତିନିଧି
ନଭୁତିଣ କହା ଗୋଖ ପ୍ରାଣ
ଚେନ୍ୟ ମଧ୍ୟ କର୍ମକୁ
କର୍ମଗୁଣରୁ ମିନ ଦୂରିମିନ
କର୍ମଗୁଣରୁ ମିନ ଦୂରିମିନ
ମଟିଧିରେ ମାଟି ମଧ୍ୟ ଆସି

ତୁମ କର୍ମବୋଧ ହୋଇବ ଶ୍ରୀର
ଭାବ ଶ୍ରଦ୍ଧାତ୍ ହୋଇବ ଅସ୍ତ୍ରିଗୁ

ଗୁରୁ ଏହି ରୂପ ମାତି ମୀନ୍ୟଦ ଭାମଦାସ
କି ଛୁଲରେ କରି ବାସ ଆଜା ନ କହା -

ମହାଶାନ୍ତ୍ର କୃତିତ୍ଵା କାଳ
ଦୀନକୁ ଆଶ୍ରା କରି ନ କାଗେ କୁଳ

ଭକ୍ତିପଦ ଭାବଚ୍ଛ୍ଵାତ, ଅଭୂବତ ନିନ ଶ୍ରୀ
କଳେନିହ କିନ୍ତୁଚିଂ କରି କରି
ଅପ୍ରଦ ହୋଇବା ଶିଥା
ଶ୍ରୀର ଏହି ମାତା ଅଭାବ କରି

କର୍ମ ସମ୍ପଦ ଶ୍ରୀ ଜୀବ, ପେଣ୍ଡ ଶ୍ରୀର ଏହି
ଦୂରା ଦିକାର୍ପଣ କରି ଭବିଷ୍ୟ ଜୀବ
ତୋର ପିଲେ ବିହିତ ହୁବି
ତୋର ନିର୍ଦ୍ଦୀ ଏମେ ଚମାର ବୋଧ ଦେଖୁବି

ଜୀବ ସମ୍ପଦ ହୋଇବ ଶ୍ରୀର କର୍ତ୍ତ୍ବିତା ପ୍ରେସ୍‌ରେ
ଯେହି ମାତି ଦେଇ ହ୍ରାବ ଭବିତାନ୍ତ ଶବ୍ଦ
ଅର୍ଥାତ୍ ଜୀବେ ଭାବରୁ
ଶୂନ୍ୟବାଦ ମଧ୍ୟ ଶୂନ୍ୟ ମନ୍ଦିରେ ହେବି

କର୍ମ ହୋଇଲା ଆଜିର ଚେତୁର, ବେଳ ଆଜିର ହୋଇଲା ପ୍ରଥମ
ଦ୍ୱୟାଦଶ ଦିନମ କୃପାକର୍ତ୍ତ, ଡେହାଣ୍ଡେ, ନନ୍ଦିନୀ ଆଜିର
ଜୀବିଷେତ୍, ଶ୍ରୀଧର ସମ୍ମାନ, ପୁରୁଷାଗ୍ରହେ ଶ୍ରୀମଦ୍ ଶୋଭମ
ଦେବୀ ଘୋରାଣ୍ଠୀ ଯୋଗ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ, ମ୍ୟାଳି ଆପଂଦରୁ ଦିବ୍ୟ ଘୋପମ
ନାହିଁଶ ଯୋଗ ହୋଇଥିବ, ଚନ୍ଦ୍ରହା ପୂର୍ବ ମାମଟି ହିନ୍ଦ
ଭାବ ବିନୋଦିଆ ଭାବ ଆବହି, ନନ୍ଦି ଲହିଛି ଚାହିଁ ଶୈଖି ପୁରୁ
ଶୀମ ଏବରେ ଅଞ୍ଜିନୀ ହୋଇଥିବ, ଭାବରୁ ମଧ୍ୟ ଶଶ୍ଵତ୍ ଲହିଛି

--- କର୍ମଯୋଗ ହେବ ସାର, ଶ୍ରୀଶିଖ ମନ୍ତ୍ରାଯାର

ଚେତୁରା ଶୁଣି ଏବ ନନ୍ଦିନୀମ
ନନ୍ଦିନୀ ମମଚାର, ବିଦୃ ବିଅରୁ ଆଜିର
ମାତା ଶୁଦ୍ଧାଣ୍ଠୀ ଆଜିର ଶୈଖି ପୁରୁଥିମି

ଶୀମ ମଧ୍ୟ ଶଶ୍ଵତ୍ ଦେବରୁ, ଶୋଦମ୍ଭୁ କୁଳରେ ନନ୍ଦିନୀହୁଣ୍ଡି
କ୍ରେଷ୍ଟ ଶୁଳ୍କ ହିନ୍ଦ, ଶୀମ ନିଧି ହୁନିଶିବ
ଏକରୁ ହୋଇଲା ଅଷ୍ଟାଦଶ ଆଜିର, ହୁନିନିଜିନ ହୁନିଧୂମ
କଳା କୋଳ ପ୍ରାୟ ଚେତୁ ହୁନିବି ଶାନ୍ତି

ଯୋଗଶୁଦ୍ଧ ଶୀମ ହୋଇଲା ଶୈଖରେ ଅଞ୍ଜିନ ମିରୁ ଭାବ
ଅପାଦ ହେବ ନନ୍ଦିନୀ ପୁରୁଷ, ଯୋଗହୃଦିକର୍ମ ଶ୍ରୀମଦ
ମଧ୍ୟ ହୃଦିଯିବ ଅଧ୍ୟତ୍ମେ ହିନ୍ଦ, ଶ୍ରୀମ ହିନ୍ଦ ଶୃଷ୍ଟେ ରହି
ଶୁଭଦ୍ରାଙ୍କି ଶ୍ରୀମ ଅଜରୁ ଏ ଶୀମ, ଶୁଭଦ୍ରା ଦାରୁଣେ ରହି
କିନ୍ତୁବିଟ ହିନ୍ଦ କିନ୍ତୁବିଟ ଜାମି, ନମକହୃଦିବି ନାମ
ଘୋରାଣ୍ଠିମ ମୀଠ ନମେ କହୁହୁନେ, କର୍ମ ମହିମକି ଶ୍ରୀମ
ଘୋରାଣ୍ଠ କୁଳରେ ରହୁ ହୃଦିବି, ଶୂନ୍ୟ ନର୍ତ୍ତହେ ସାର
ଶୈଖରେ ହେବ ଶୋଦମ୍ଭୁ ଏବରେ, ମମ ନମୁହୁନେ ସାର

ଶୋଦମ୍ଭୁ ବେଳାରୁ ଦଶ ହୋଇଥିବୁ, ଶର୍ଵିଧିନାରୁ ରହି
ନନ୍ଦିନୀରୁ ଏ ଜମନାତ୍ମ ଶଳ୍ଲ, ଚୋ ହିନ୍ଦ ଭାବିଗ୍ରହି
ଦିନ ହୃଦିଯିବ ଅବିଶି ଅସିବ, ଯୋଗ ହେବ ଚିନ୍ମୟ
. . .